

Arrest

nr. 177 651 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.L. BROCORENS *loco* advocaat V. HENRION en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. Uw bent geboren in de plaats Aden te Jemen op 22 februari 1989, maar u verklaart niet de nationaliteit van Jemen te bezitten. U heeft hoogstens een paar maanden in Jemen verbleven, waarna u bent meegereisd met het ouderlijk gezin naar Irak. Uw eerste verblijfplaats in Irak was de Palestinastraat in de wijk Bonouk te Bagdad. Toen u de leeftijd van 15 jaar bereikte bent u met het ouderlijk gezin meeverhuisd naar de wijk Karrada, Hay al Wahda. U heeft hier verbleven in uw ouderlijk huis tot uw vertrek uit Irak op 24 maart 2014.

Uw vader, A.J.A.M., is gepensioneerd en heeft een supermarkt. Uw biologische moeder is S.M.H.. Uw ouders zijn echter gescheiden en uw vader is hertrouwd met L.J.H.Z., zijnde uw stiefmoeder. U heeft vijf halfbroers en een halfzus. U heeft ruzie met uw stiefmoeder en haar kinderen. Uw vader kon u niet

helpen, daar hij oud en verlamd is. De ruzies hebben bij u een psychologisch probleem doen ontstaan. U heeft enkel nog contact met uw vader, via de internetapplicatie fiber.

In mei 2012 werkte u naast uw studies in de supermarkt van uw vader. U werd daar lastig gevallen door een jeugdvriend met wie u regelmatig ging voetballen, maar waarvan u de naam niet meer weet. Hij vroeg u om te gaan werken voor de radiozender van de militie Saraya Al Salam onder Qais al-Khaz'ali. U durfde geen nee te zeggen, maar u heeft uw studies gebruikt als excuus om niet mee te werken. Sindsdien heeft u niks meer van die man vernomen, behalve dat hij aan het strijden is in Syrië.

Naderhand in mei 2012 heeft u samen met twee vrienden, te weten: F.A. en K.A., een organisatie opgericht met de naam: Youth Caucus Rivers, in het Arabisch: Nahdhatu Shabab Al-rafidain. Deze organisatie legde zich toe op sociale projecten en sensibiliseringsprogramma's. Concrete acties waren: het uitdelen van flyers, het organiseren van culturele lessen en feesten en schoonmaken van straten, meer bepaald de autosnelweg tussen Bagdad en Karbala.

U trachtte uw organisatie officieel te laten registreren, maar dit is nooit gebeurd. Om voor erkenning in aanmerking te kunnen komen moest u zich wenden tot een willekeurige politieke partij, u heeft hier ook aan voldaan, echter werd er van u geëist dat u de partijdoctrine volgde. U weigerde dit, omdat u uw onafhankelijkheid wou bewaren. U heeft ook getracht een erkenning te bekomen van het hoofdkwartier van de Verenigde Naties, door een aanvraag te doen via e-mail. U heeft hier echter nooit een antwoord op gehad. Om uw organisatie zichtbaar te maken naar de buitenwereld toe, gebruikte u badges. Deze zijn echter afgepakt door de politie, omdat Nahdhatu Shabab Alrafidain geen erkende organisatie is.

Op 21 maart 2014 bent u gearresteerd geweest voor het negeren van de avondklok. De volgende dag, 22 maart 2014, bent u weer in vrijheid gesteld zonder verder gevolg. U reed met u auto terug naar huis en u werd plots achtervolgd door een zwarte BMW. In de auto zaten mannen met baarden, een ruwe huid, zwarte kleren en met een fysiek sterk gestel. Ter hoogte van het al-Wathet plein maande ze u om te stoppen en toonden een van de mannen een wapen. Daar u goed bent in drifting race kon u ze ontwijken. U reed met hoge snelheid, toen zij met snelheid achter u aan reden, reed u nog sneller, waarna u een ongeluk veroorzaakte ter hoogte van resto Barcelona in uw woonwijk Hay al-Wahda. U was buiten bewustzijn, toen u wakker werd was u op een stoel op het voetpad. Enkele buurtbewoners hebben u geholpen, waaronder de eigenaar van resto Barcelona die u goed kende. De omstanders boden u aan om u thuis af te zetten. U weigerde subtiel door te zeggen dat u zelf wel naar huis kon gaan. U ging naar het huis van een vriend, M.S., eveneens woonachtig in de Hay al-Wadha wijk. U weigerde de hulp, omdat u bang was dat een van uw belagers zich mogelijk tussen de omstanders begaven. U weet niet waarom uw belagers u met rust gelaten hebben na het ongeluk. U vermoed dat er mogelijk politie in de buurt was of dat de omstanders hen belette u iets aan te doen. U heeft geen aangifte gedaan bij de politie. Het zou toch niet uitmaken volgens u, bovendien zou het in uw nadeel kunnen zijn daar uw belagers dan mogelijk wisten wie u was.

Op 23 maart 2014 heeft u nog een laatste keer gewerkt in de supermarkt van uw vader. Uw broer H. heeft via een kennis bij een reisbureau een vliegticket voor u geregeld voor uw vertrek naar Turkije op 24 maart 2014.

Op 24 maart 2014 verliet u Irak. U heeft zich op 26 maart 2014 aangemeld bij een VN kantoor in Ankara om aldaar asiel aan te vragen. U verbleef vervolgens in Turkije waar u enige tijd een appartement huurde samen met een vriend. Vanwege het lange wachten op een respons op uw asielaanvraag in Turkije heeft u besloten om door te reizen naar België. Op 11 augustus 2015 bent u naar Griekenland afgereisd, via een reis langs enkele Balkan landen, Oostenrijk en Duitsland, bereikte u vervolgens België.

Op 19 augustus, ten tijde van uw reis naar België heeft u een dreigement ontvangen via uw facebook pagina. U kent de afzender niet, ofschoon zij wel wisten dat u eerst naar Turkije en dan naar Europa bent afgereisd. In het dreigement wordt u gevraagd de verblijfplaats van F.A. prijs te geven. U verklaart dat u eerder ook al dergelijke dreigementen heeft ontvangen en dat het gebruikelijk is om de verblijfplaats van een van de andere oprichters van Nahdhatu Shabab Al-rafidain te eisen. U heeft eerdere dreigementen gewist van uw facebook pagina, omdat u niet wou dat uw vader erachter zou komen. U bent nooit persoonlijk bedreigd geweest.

Op 26 augustus 2015 bent u gearriveerd in België. Op 27 augustus 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw paspoort (origineel ter inzage), uw nationaliteitsbewijs (origineel ter inzage), uw identiteitskaart (origineel ter inzage), asielaanvraag UNHCR Turkije, kopie woonstkaart vader, kopie rantsoenkaart vader, kopie diploma, kopie huurcontract appartement te Turkije, afprint foto's beschadiging aan auto en facebook foto's van activiteiten sociale organisatie, afprint bedreiging op facebook.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de

vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U beroept zich op een vrees voor vervolging op basis van dreigementen die u ontving, wegens uw deelname aan de organisatie: Nahdhatu Shabab Al-rafidain. Deze organisatie is een niet-politieke organisatie die zich toelegt op gemeenschapsvorming en sensibilisering. U verklaarde dat u een van de medeoprichters bent van deze organisatie (gehoorverslag CGVS, dd. 12/4/2016, p. 11). Uit informatie van de facebookpagina van Nahdhatu Shabab Alrafidain blijkt dat K.Ha. de eigenaar is van de pagina, bovendien blijkt hij ook de gesprekspartner te zijn met externe organisaties en de overheid (zie administratief dossier). U heeft tevens verklaard dat Nahdhatu Shabab Al-rafidain geen officiële organisatie is en dat u bovendien lastig gevallen werd door de politie, omdat u een herkenningsteken van de organisatie op een badge droeg (CGVS, p. 15-16). Echter blijkt uit de officiële website van de Iraakse regering dat uw organisatie een officieel onderhoud heeft gehad met de Directeur Generaal van het Ministerie van burgerzaken, Mohammed Tahir Altimimi, op 18 januari 2016. Uit een foto op de facebookpagina blijkt dat K.Ha. hier ook prominent op aanwezig is. Voorts wordt er melding gemaakt van een "productieve vergadering". De Directeur Generaal prijst in het artikel de activiteiten van Nahdhatu Shabab Al-rafidain (zie administratief dossier). U verklaard ook geen contact meer te hebben met leden van Nahdhatu Shabab Al-rafidain (CGVS, p. 12), ondanks dat u regelmatig actief bent op facebook (zie administratief dossier). Van iemand die meent een stichtend lid te zijn mag er verwacht worden dat er interesse in de organisatie blijft bestaan, zeker gelet op het feit dat het heden ten dage een zeer bloeiende organisatie is. In het licht van deze vaststellingen is het dan ook geenszins aannemelijk dat u een stichtend lid bent van deze organisatie, noch dat u moet vrezen voor vervolging omwille van deelname aan de activiteiten.

Naast de onwaarschijnlijk van uw prominente lidmaatschap van Nahdhatu Shabab Al-rafidain is ook uw vermeende vervolging door sjiitische milities uit Bagdad niet geloofwaardig. U bent op 21 maart 2014 gearresteerd geweest voor het negeren van de avondklok. De volgende dag, 22 maart 2014, bent u weer in vrijheid gesteld zonder verder gevolg. Deze arrestatie is geheel aan u zelf te wijten, wegens het negeren van de geldende politie reglementering.

Dit wordt door u ook niet betwist. U reed met u auto terug naar huis en u werd plots achtervolgd door een zwarte BMW. In de auto zaten mannen met baarden, een ruwe huid, zwarte kleren en met een fysiek sterk gestel (CGVS, p. 11, p. 14). Ondanks de fysieke afstand tot de auto van uw vermeende belagers en het beperkte zicht in hun voertuig vanuit uw auto, kon u ze wel heel goed herkennen. Nochtans heeft u verklaard niet te weten wie het zouden kunnen zijn, u vermoed dat ze behoorden tot de sjiitische milite Saraya Al Salam. Dit vermoeden is gebaseerd op een eerder contact in mei 2012. Een voormalige jeugdvriend, waar u de naam niet meer van kent, heeft u benaderd om voor de sjiitische milite Saraya Al Salam te werken. U heeft deze persoon sindsdien niet meer gezien en u heeft vernomen dat hij in Syrië is gaan strijden (CGVS, p. 14). U heeft verklaard dat Qais al-Khaz'ali de commandant van Saraya Al Salam is (CGVS, P. 13). Dit terwijl het algemeen geweten is dat Qais al-Khaz'ali de leider is van een van de belangrijkste rivaliserende milities, namelijk: Asa'ib Ahl al-Haq (zie administratief dossier). Voorts zou Saraya Al Salam ook de controle hebben op uw woonwijk Hay al-Wadha dat deel uitmaakt van Karrada (CGVS, p. 12). U weet niet wie u precies belaagde, omdat ze u nooit persoonlijk hebben benaderd met een dreigement (CGVS, p. 18). Enkel op facebook heeft u een dreigement gekregen, waarvan echter niet u maar uw vriend F.A. het onderwerp was, maar ook daarvan is de afzender onbekend. Bijgevolg bent u er niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u op enig moment het voorwerp van vervolging bent geweest door Saraya al Salam of enig andere militante groepering. Dit wordt nog eens bevestigd door het feit dat u hoewel u bewusteloos was na het ongeval u niet bent lastiggevallen door uw vermeende belagers. U verklaarde ten slotte dat u ter hoogte van het al-Wathet plein werd gemaand om te stoppen. Een van de door u vermeende belagers toonden u een wapen. Daar u goed bent in drifting race kon u ze ontwijken. U reed met hoge snelheid, toen zij met snelheid achter u aan reden, reed u nog sneller, waarna u een ongeluk veroorzaakte ter hoogte van resto Barcelona in uw woonwijk Hay al-Wahda. U was buiten bewustzijn, toen u wakker werd was u op een stoel op het voetpad (CGVS, p.11, p. 13, p. 14). U werd geholpen door buurtbewoners, waaronder de eigenaar van resto Barcelona die u goed kende. De omstanders boden u aan om u thuis af te zetten. U weigerde subtiel door te zeggen dat u zelf wel naar huis kon gaan. U ging naar het huis van een vriend, M.S., eveneens woonachtig in de Hay al-Wadha wijk.

Hoewel het Commissariaat het ongeluk niet betwist, is de door u geschetste gang van zaken in geen geval een geloofwaardig en overtuigend relaas van feiten. Als u werkelijk het doelwit van vervolging zou zijn geweest van deze militeleden, kan men logischerwijs verwachten dat u niet gewoon met rust gelaten zou worden. Uw verklaring over de gang van zaken na het ongeval strookt niet met uw verklaring dat Saraya al Salam defacto controle heeft over de wijk Hay al-Wadha (CGVS, p.12) U

weigerde immers alle hulp, omdat u bang was dat een van uw belagers zich mogelijk tussen de omstanders begaven. U weet niet waarom uw belagers u met rust gelaten hebben na het ongeluk. U vermoedt dat er mogelijk politie in de buurt was of dat de omstanders hen belette u iets aan te doen. U heeft geen aangifte gedaan bij de politie. Het zou toch niet uitmaken volgens u, bovendien zou het in uw nadeel kunnen zijn daar uw belagers dan mogelijk wisten wie u was (CGVS, P. 13-15). U erkent dat uw belagers u niet kenden en u daarom dus ook nooit persoonlijk konden viseren. Uw kortstondige staat van bewusteloosheid verhinderde u om alle feiten te kennen van de gebeurtenis, u heeft dit echter ook niet aan de omstanders gevraagd. Wat toch als een normale reactie beschouwd mag worden in zo een situatie. Zelfs niet aan de eigenaar van resto Barcelona met wie u verklaart heeft een goede band te hebben (CGVS, p. 14).

Uit niets blijkt dat u getracht heeft om in Irak de bescherming van de autoriteiten in te roepen, daar waar dit in uw situatie zeker mogelijk was en uit beschikbare informatie van het Commissariaat ook beschikbaar (zie administratief dossier). Nochtans is dit een noodzakelijke voorwaarde voor het inroepen van internationale bescherming.

Ook uw familiale problemen zijn zeer ongeloofwaardig daar u op facebook regelmatig contact heeft met Han. en H. (zie administratief dossier), ondanks dat u verklaard heeft enkel contact te hebben met uw vader via fiber (CGVS, p. 6). U verklaarde tevens dat uw broer H. u geholpen heeft om binnen een dag een vliegtuigticket te regelen voor uw vertrek naar Turkije (CGVS, p. 18). Activiteiten die uitermate onwaarschijnlijk zijn, gelet op de familiale context die u schets van ruzies en pesterijen met psychische klachten uwerzijds tot gevolg.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak

minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op een appreciatiefout en op de schending van artikel 48/3 tot 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen", van "het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een

eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”, van *“het beginsel van tegensprekelijkheid en van de rechten van verdediging”* en van artikel 26 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Verzoeker wijst erop dat hij reeds meer dan twee jaar Irak heeft verlaten. Hij stelt dat hij zijn activiteiten voor de organisatie Nahdhatu Shabab Al-Rafidain (hierna: NSAR) niet meer heeft voortgezet en bijgevolg niet was geïnformeerd over de recente activiteiten van deze organisatie. Het feit dat de Facebookpagina van de organisatie door de heer K.Ha. wordt beheerd, betekent volgens verzoeker niet dat hij geen stichtend lid zou kunnen zijn. Hij wijst erop te hebben verklaard dat hij de organisatie samen met twee vrienden had opgericht. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt volgens hem niet dat de heer K.Ha. de organisatie alleen zou hebben opgericht.

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij tweemaal werd gehoord en dat door verweerder geen tegenstrijdigheden werden aangehaald. *“De appreciatie van de verwerende partij is enkel gemotiveerd op zogenaamde ongeloofwaardigheid in het gedrag van derden, en niet op tegenstrijdigheden van de eiser zelf.”* Verder stelt verzoeker dat hij geen aanvullende informatie kan geven over het verloop van de gebeurtenissen onmiddellijk na het ongeluk en dat hij nog minder uitleg kan geven over de redenen waarom de militieleden hem met rust hebben gelaten; hij kan enkel veronderstellingen maken. Betreffende het feit dat hij geen bescherming heeft gezocht bij zijn overheden, wijst verzoeker naar informatie in het administratief dossier en een arrest van de Raad waaruit hij afleidt dat het feit dat hij geen bescherming van zijn autoriteiten heeft ingeroepen in deze omstandigheden niet afdoende is om hem internationale bescherming te weigeren.

Wat betreft de veiligheidssituatie in Bagdad stelt verzoeker vooreerst als volgt in zijn verzoekschrift:

“Uit de volgende beschrijving blijkt dat:

- *De situatie in Bagdad is erger dan wat het CGVS doet blijken;*
- *In geval van terugkeer naar Bagdad, loopt verzoeker een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.”*

Vervolgens geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting weer.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een uittreksel uit een rapport van 20 juni 2016 (stuk 3) en vijf internetartikels (stukken 4-8).

Verweerder voegt bij zijn nota met opmerkingen de volgende stukken: de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 23 juni 2016 (bijlage 1) en het document *“Irak – Vrijwillige terugkeer”* van 24 juni 2016 (bijlage 2).

Met een aangetekend schrijven van 13 september 2016 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota een schrijven bij van de heer K.Ha. (rechtsplegingsdossier, stuk 8).

Per drager brengt verweerder op 17 oktober 2016 samen met een aanvullende nota de volgende documenten bij: de COI Focus *“Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van 12 augustus 2016 en de COI Focus *“Irak. Corruptie en documentfraude”* van 8 maart 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij wordt bedreigd wegens zijn deelname aan de organisatie NSAR. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zijn verklaringen niet overeenstemmen met de informatie op de Facebookpagina van NSAR, terwijl van verzoeker als beweerd stichtend lid kan worden verwacht dat hij interesse blijft houden voor deze organisatie, temeer daar hij zelf op Facebook actief is, (ii) hij niet weet wie hem precies belaagde voorafgaand aan het auto-ongeluk op 22 maart 2014, temeer daar zijn verklaringen over de sjitische militie in zijn wijk niet overeenstemmen met de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie'), (iii) het niet aannemelijk is dat zijn belagers hem na het auto-ongeluk waarbij hij het bewustzijn verloor, gewoon met rust laten en hij zelfs niet bij de omstanders die hem te hulp schoten heeft geïnformeerd naar wat er vlak na het ongeluk is gebeurd, hoewel één van deze omstanders een kennis van hem zou zijn geweest, (iv) uit niets blijkt dat hij heeft getracht om in Irak de bescherming van de autoriteiten in te roepen, en (v) zijn familiale problemen ongeloofwaardig zijn aangezien hij op Facebook regelmatig contact heeft met Han. en H. en H. hem hielp binnen een dag een vliegticket te regelen voor zijn vertrek naar Turkije.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift geenszins in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Het loutere feit dat verzoeker Irak reeds meer dan twee jaar heeft verlaten en zijn activiteiten voor NSAR niet heeft voortgezet, doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat verzoeker de ontwikkelingen rond deze organisaties blijft opvolgen, temeer daar hij omwille van zijn beweerde activiteiten voor deze organisatie in België internationale bescherming vraagt, daar hij beweert er een stichtend lid van te zijn en gezien hij zelf op Facebook actief is. Het gegeven dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') niet blijkt dat de heer K.Ha. alleen deze organisatie heeft opgericht, doet geen afbreuk aan het feit dat verzoekers kennis over de verdere ontwikkelingen van deze organisatie tekortschiet en dat zijn verklaringen erover niet in overeenstemming zijn met de informatie die blijkt uit de Facebookpagina van de organisatie. Aldus wordt in de bestreden beslissing terecht verzoekers voorgehouden rol binnen deze organisatie in twijfel getrokken. Dit klemmt des te meer daar verzoeker bij aanvullende nota een brief van K.Ha. bijbrengt waarin wordt gesteld dat verzoeker een stichtend lid van NSAR zou zijn (rechtsplegingsdossier, stuk 8). Naast het feit dat deze brief duidelijk een gesolliciteerd karakter heeft, dient vastgesteld dat deze brief blijkens de bijgevoegde vertaling werd opgesteld op 4 juli 2016, terwijl verzoeker in zijn verzoekschrift net verklaart dat hij sinds twee jaar geen contact meer heeft met deze organisatie. Het feit dat de brief werd opgesteld na confrontatie met de bestreden beslissing toont eens te meer het gesolliciteerd karakter ervan aan, temeer daar uit de door verweerder aan zijn aanvullende nota toegevoegde informatie (rechtsplegingsdossier, stuk 10) blijkt dat omwille van de hoge graad van corruptie valse, Iraakse documenten gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij tweemaal werd gehoord en dat geen tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen werden opgeworpen door verweerder, dient erop gewezen dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Verder stelt verzoeker enkel dat hij geen verdere informatie kan geven over hetgeen onmiddellijk na het auto-ongeluk gebeurde noch over de redenen waarom de militieleden hem nadien met rust lieten. Uiteraard doet dit geenszins afbreuk aan de pertinente opmerkingen in de bestreden beslissing dienaangaande, namelijk dat verzoeker zelfs niet bij de omstanders van het ongeval informeerde naar hetgeen gebeurde, hoewel deze omstanders hem te hulp schoten en één van hen een kennis van hem zou zijn geweest, alsook dat hij geen aannemelijke verklaring biedt voor het feit dat de militieleden hem na het ongeval met rust lieten.

Wat betreft de opmerking in de bestreden beslissing dat verzoeker heeft nagelaten te trachten in Irak beroep te doen op de bescherming van de autoriteiten, dient vastgesteld dat verweerder dit in zijn nota met opmerkingen – terecht – bestempeld als een overtoollig motief.

Voorts dient vastgesteld dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de volgende pertinente vaststelling in de bestreden beslissing: *"Ook uw familiale problemen zijn zeer ongeloofwaardig daar u op facebook regelmatig contact heeft met Han. en H. (zie administratief dossier), ondanks dat u verklaard heeft enkel contact te hebben met uw vader via fiber (CGVS, p. 6). U verklaarde tevens dat uw broer H. u geholpen heeft om binnen een dag een vliegtuigticket te regelen voor uw vertrek naar Turkije (CGVS, p. 18). Activiteiten die uitermate onwaarschijnlijk zijn, gelet op de familiale context die u schets van ruzies en pesterijen met psychische klachten uwerzijds tot gevolg."*

Tot slot dient opgemerkt dat de door verzoeker voorgelegde stukken niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen te wijzigen. Zijn paspoort, zijn nationaliteitsbewijs, zijn identiteitskaart, de woonstkaart van zijn vader en de rantsoenkaart van zijn vader (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) bevestigen enkel verzoekers nationaliteit en identiteit – die heden niet meteen ter discussie staan – doch hebben geen bewijswaarde betreffende de door hem ingeroepen asielmotieven. De asielaanvraag bij UNHCR in Turkije en de kopie van het huurcontract van een appartement in Turkije (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) bevestigen enkel dat verzoeker in Turkije bij UNHCR een asielaanvraag indiende en dat hij er een appartement huurde – hetgeen heden niet meteen wordt betwist – doch hebben evenmin bewijswaarde betreffende de door hem ingeroepen asielmotieven. Zijn diploma (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) toont enkel verzoekers studies aan, doch niet zijn asielrelaas. De foto's van de beschadigde auto (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) tonen enkel een auto die vermoedelijk betrokken is geraakt bij een auto-ongeval – een gegeven dat op zich evenmin wordt in twijfel getrokken – doch er valt niet uit af te leiden in welke omstandigheden dit auto-ongeval zou zijn ontstaan. Uit de uitprints van verzoekers Facebook-pagina (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt enkel dat verzoeker activiteiten uitvoerde, doch geenszins blijkt hieruit dat hij werd bedreigd omwille van deze activiteiten. Dat hem wordt gevraagd de verblijfplaats van F.A. prijs te geven, is op zich evenmin een indicatie dat verzoeker zelf persoonlijke problemen zou kennen, temeer daar hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CVGS) dienaangaande verklaarde niet te weten van wie de bedreiging afkomstig is. De aan het verzoekschrift toegevoegde informatie (stukken 3-8) vermag aan de voormelde vaststellingen evenmin afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ C-

465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde (verzoekschrift, stukken 3-8), de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stukken 4 en 10) als de in het administratief dossier opgenomen (zie map 'Landeninformatie') informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd.

Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie (cf. document inzake vrijwillige terugkeer) hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming. Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER